

Мария Илиева

Подслушан шепот

Магия ли си, или обич?...
Сънувах те. Ти беше огън.
И онзи мъж,
сред жълто слънце
сред градините на моя сън
поръсени от дъжд...
Облече с рози
моята свенливост.
Заплете в плетка
розовата прежда
и изгъка платно...
По което стъпих...
И пристъпих.
Завивката се изчерви
– подслушан шепот.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10070>]